

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У
БЕОГРАДУ
Гж 3422/23
6.6.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Ирене Трифуновић Радуловић, председника већа, Иде Никитовић и Јасне Беловић, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ и ВВ, сви из ..., чији је заједнички пуномоћник Бранко Павловић, адвокат из Лазареваца, ул. Карађорђева бр. 20, против туженог ЕПС АД Београд - Огранак РБ "Колубара", Лазаревац, ул. Светог Саве бр. 1, ради накнаде штете, одлучујући о жалби туженог изјављеној против пресуде Основног суда у Лазаревцу П 292/2 од 26.04.2023. године, у седници већа одржаној дана 06.06.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба туженог и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Лазаревцу П 292/2 од 26.04.2023. године

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лазаревцу П 292/2 од 26.04.2023. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев тужиоца ББ и обавезан тужени да му на име накнаде материјалне штете на стамбеном и помоћном објекту, потпорном зиду и огради који се налазе на кп. бр. ... КО ... исплати износ од 1.092.062,94 динара, са законском затезном каматом почев од 26.04.2023. године као дана пресуђења до коначне исплате. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца АА и обавезан тужени да му на име накнаде материјалне штете на стамбеним објектима који се налазе на кп. бр. ... КО ..., исплати износ од 1.182.730,78 динара, са законском затезном каматом почев од 26.04.2023. године као дана пресуђења до коначне исплате. Ставом трећим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца ВВ и обавезан тужени да му на име накнаде

материјалне штете на стамбеном и два помоћна објекта на кп. бр. ... КО ... исплати износ од 877.145,86 динара, са законском затезном каматом почев од 26.04.2023. године као дана пресуђења до коначне исплате. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима плати на име трошкова парничног поступка износ од 905.375,00 динара.

Против наведене пресуде тужени је благовремено изјавио жалбу из свих законом прописаних жалбених разлога. Трошкове поступка је тражио и определио.

Испитујући правилност и законитост побијане пресуде у смислу одредбе члана 386 Закона о парничном поступку – ЗПП (“Службени гласник РС” бр.72/11 са изменама и допунама), другостепени суд је оценио да је жалба неоснована.

У првостепеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1-3, 5, 7 и 9 ЗПП на које другостепени суд пази по службеној дужности, а супротно наводима жалбе ни она из тачке 12 истог става јер је изрека првостепене пресуде јасна и разумљива и не противречи изнетим разлозима о битним чињеницама, који су јасни, потпуни, међусобно сагласни и непротивречни садржини изведених доказа, те се њена законитост и правилност могла испитати.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиоци су власници парцела и стамбених и помоћних објеката са припатцима који се налазе на кп. Бр ...,... и ... све КО ... У листу непокретности бр. ... КО ..., као власник кп. бр. ... уписан је тужилац ББ, а у листу непокретности бр. ... као власник кп. бр. ... са породичном и помоћном зградом, уписан је сада пок. ГГ, првобитни тужилац, чији је правни следбеник тужилац ВВ, док је кп. ... КО ... на основу Уговора о доживотном издржавању припала сада пок. ДД, првобитном тужиоцу, чији је правни следбеник у погледу ове парцеле тужилац АА. Домаћинства тужилаца која се налазе на наведеним парцелама налазе у непосредној близини где су у претходном периоду извођени рударски радови од стране туженог, који се сада не изводе. Поред домаћинства тужилаца простире се пут којим се креће тешка механизација туженог, као и поток који је затрпан, септичке јаме, отпад и барутни магацин. До свог домаћинства тужиоци долазе тако што морају проћи кроз рампу која је у власништву туженог и на којој се налази чувар који их зауставља и контролише. На објектима тужилаца који се налазе на предметним парцелама, постоје оштећења, ближе описана у налазу и мишљењу вештака грађевинске струке Жарка Мишељић, која се могу санирати, а вредност санационих радова, односно висина штете према допунском налазу износи 1.092.062,94 динара на објектима тужиоца ББ, 1.182.730,78 динара укупно на објектима тужиоца АА и 877.145,86 динара на објектима тужиоца ВВ. Налазом и мишљењем комисије вештака дипл. инжењера геологије, смер геотехника са хидрогеологијом, Мирољуба Никитовића и Загорке Комад, утврђено је да су значајне деформације бетонског и каменог зида изнад куће тужиоца ББ, последица латентних покрета тла из правца површинског копа поље Б, а подигнути ниво подземних вода трајни узрок влажења кућа споља и изнутра, док је водоводна шахта уз кућу тужиоца АА сада пуна воде, због чега је и дато мишљење комисије да је штета која је настала на наведеним објектима искључиво последица делатности тужене која је узрочно последично везана за насталу штету.

Полазећи од тако утврђеног чињеничног стања, које наводима жалбе туженог на правно релевантан начин није доведено у сумњу, првостепени суд је, након што је

неоснованим оценио истакнути приговор недостатка активне легитимације тужилаца, закључио да је тужени искључиво одговоран за штету насталу на објектима тужилаца, те применом одредбе члана 154 став 1, члана 185 став 1 у вези става 4, члана 189 став 2 и члана 190 Закона о облигациони односима, обавезао туженог да тужиоцима на име накнаде на тај начин причињене материјалне штете исплати износе ближе означене у ставу првом до трећег изреке са каматом од дана пресуђења као дана када је штета одређена.

Правилност тако донете пресуде није доведена у сумњу жалбеним наводима туженог.

Закључак првостепеног суда о постојању активне легитимације тужилаца, а тиме и активне легитимације тужиоца АА (који је и правни следбеник првобитног тужиоца сада пок. ДД), заснован је на правилно и потпуно утврђеном чињеничном стању и правилној примени материјалног права. Чињеница да тужилац АА није уписан у катастар непокретности као формални власник објеката изграђених на кп. бр... (као што то није био ни сада пок. ДД), на шта се жалбом указује, није од значаја с обзиром да право на судску заштиту припада и ткз. ванкњижним власницима који имају валидан правни основ стицања својине, што према достављеним писаним доказима, како то правилно цени и првостепени суд, свакако јесте и овде тужилац АА.

Није могуће прихватити жалбене наводе туженог којима се, само с позивом на налаз и мишљење комисије вештака са Рударско геолошког факултета, оспорава закључак о постојању узрочно последичне везе између делатности туженог и штете настале на објектима тужилаца, а који првостепени суд заснива на налазу и мишљењу комисије вештака - Мирољуба Никитовића и Загорке Комад. Управо из разлога што се налаз комисије вештака Рударско геолошког факултета у битном разликовао од претходно датог налаза вештака Весне Петровић, и што ти налази нису могли бити међусобно усаглашени, првостепени суд је поступајући у складу са одредбом члана 271 став 4 ЗПП одредио ново вештачење које је поверио комисији вештака - Мирољубу Никитовићу и Загорки Комад, на ком налазу је правилно и засновао своју пресуду.

На правилност побијане одлуке нису од утицаја ни жалбени наводи којима се налаз и мишљење комисије вештака оспорава с позивом на то да је вештак Мирољуб Никитовић требао да се изузме из вештачења јер је некада радио код туженог. Ово стога што је тужени, уколико је сматрао да постоје разлози за изузеће овог вештака, захтев за његово изузеће могао да поднесе још у току првостепеног поступка, по пријему налаза, у складу са одредбом члана 266 ЗПП, а што он није учинио.

Стога је, по оцени другостепеног суда, правилно одлучио првостепени суд када је обавезао туженог да тужиоцима накнади штету, каква одлука је у свему у складу са одредбом члана 173 и 174 Закона о облигационим односима

Приликом одлучивања другостепени суд је имао у виду и остале жалбене наводе туженог које није посебно образлагао на основу овлашћења из члана 396 став 1 и 2 ЗПП.

Правилно је првостепени суд одлучио када је ставом четвртим изреке обавезао

туженог да тужиоцима накнади трошкове поступка, с обзиром на дужност странке која у целини изгуби парницу, да противној странци накнади трошкове поступка, прописану чланом 153 став 1 ЗПП.

На основу изнетог, применом одредбе члана 390 ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке ове пресуде.

Како тужені није успео у поступку по жалби, то је на основу одредбе члана 165, а у вези члана 153 став 1 ЗПП, одбијен његов захтев за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Председник већа - судија
Ирена Трифуновић Радуловић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић